

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אחד גר ואחד עבד משוחרר.												◇	מז:
קסלקא דעתך לקבל עליו עול מצות												■	מז:
במה דברים אמורים - בגר, אבל בעבד משוחרר - אין צריך לקבל	ורמינהו:											◇	מז:
לא קשיא: הא ר"ש בן אלעזר, הא רבנן	רב ששת:											!	מז:
(דברים כ"א) ובכתה את אביה ואת אמה וגו', בד"א - שלא קבלה עליה, אבל קבלה עליה מטבילה ומותר בה מיד	דתניא: [רבנן]											◇	מז:
אע"פ שלא קבלה עליה - כופה ומטבילה לשם שפחות, וחוזר ומטבילה לשם שחרור, ומשחררה ומותר בה מיד.	ר"ש בן אלעזר:											◇	מז:
מאי טעמא דרבי שמעון בן אלעזר? דכתיב: (שמות י"ב) כל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד איש אתה מל בעל כרחו, ואי אתה מל בן איש בעל כרחו.	רבא:											◇	מז:
ורבנן?												;	מז:
כשם שאי אתה מל בן איש בעל כרחו, כך אי אתה מל עבד איש בעל כרחו.	עולא: [רבנן]											◇	מז:
ואלא הכתיב: כל עבד איש												;	מז:
ההוא מיבעי ליה לכדשמואל												!	מז:
המפקיר עבדו - יצא לחירות, ואין צריך גט שחרור, שנאמר: כל עבד איש מקנת כסף, עבד איש ולא עבד אשה? אלא, עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד, ושאיין רשות לרבו עליו אין קרוי עבד.	דאמר שמואל:											!	מז:
אימור דשמעת להו לרבנן - ביפת תואר, דלא שייכא במצות, אבל עבד דשייך במצות, הכי נמי דאפ"ל רבנן מודן	מתקיף לה רב פפא:											;	מז:
אחד גר ואחד לוקח עבד מן העובד כוכבים - צריך לקבל	דתניא:											;	מז:
הא לוקח מישראל - אין צריך לקבל												■	מז:
מני?												^	מז:
אי רבי שמעון בן אלעזר												!	מז:
לוקח מן העובד כוכבים נמי אין צריך לקבל	האמר: [רבי שמעון בן אלעזר]											;	מז:
אלא לאו רבנן, וש"מ, דלוקח מן העובד כוכבים - צריך לקבל, אבל לוקח מישראל - אין צריך לקבל.												!	מז:
ואלא קשיא אחד גר ואחד עבד משוחרר.												;	מז:
כי תניא ההיא, לענין טבילה תניא.												!	מז:
(דברים כ"א) וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה - רבי אליעזר אומר: תקוץ	תנו רבנן: [רבי אליעזר]											◇	מז:
תגדיל.	רבי עקיבא:											◇	מז:
נאמרה עשיה בראש ונאמרה עשיה בצפרנים, מה להלן העברה, אף כאן העברה	אמר רבי אליעזר:											■	מז:
נאמר עשיה בראש ונאמר עשיה בצפרנים, מה להלן ניוול, אף כאן ניוול.	רבי עקיבא:											■	מז:
וראייה לדברי רבי אליעזר: (שמואל ב' י"ט) ומפיבושת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו												■	מז:
מאי עשיה?												^	מז:
העברה.												!	מז:
(דברים כ"א) ובכתה את אביה ואת אמה - ר' אליעזר אומר: אביה - אביה ממש, אמה - אמה ממש	תנו רבנן: [רבי אליעזר]											◇	מז:
אביה ואמה - זו עבודת כוכבים, וכן הוא אומר: (ירמיהו ב') אומרים לעץ אבי אתה וגו'.	רבי עקיבא:											◇	מז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-החולץ ליבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
ירח ימים - ירח שלשים יום	[ת"ק]	◆	■	◇			מח:
תשעים יום, ירח - שלשים, ימים - שלשים, ואחר כן שלשים.	ר"ש בן אלעזר:	◆	■	◇			מח:
אימא: ירח - שלשים, ימים - שלשים, ואחר כן כי הנני	מתקיף לה רבינא:	;					מח:
קשיא.		■					מח:
מקיימין עבדים שאינם מלין, דברי רבי ישמעאל	ת"ר: [רבי ישמעאל]	◆	■	◇			מח:
אין מקיימין.	רבי עקיבא:	◆	■	◇			מח:
הרי הוא אומר: (שמות כ"ג) וינפש בן אמתך.	אמר ליה ר' ישמעאל:	;		◇			מח:
בלוקח עבד בין השמשות ולא הספיק למולו הכתוב מדבר.	א"ל: [רבי עקיבא]	!		◇			מח:
דכ"ע מיהת, וינפש בן אמתך - בעבד ערל כתיב, מאי משמע?		^					מח:
וינפש בן אמתך - בעבד ערל הכתוב מדבר, אתה אומר: בעבד ערל, או אינו אלא בעבד מהול? כשהוא אומר: (דברים ה') למען ינוח עבדך ואמתך כמוך - הרי עבד מהול אמור, הא מה אני מקיים וינפש בן אמתך? בעבד ערל.	דתניא:	■	!	◇			מח:
והגר - זה גר תושב, אתה אומר: זה גר תושב, או אינו אלא גר צדק? כשהוא אומר: וגרך אשר בשעריך - הרי גר צדק אמור, הא מה אני מקיים והגר? זה גר תושב.		■	!	◇			מח:
הלוקח עבד מן העובד כוכבים ולא רצה למול - מגלגל עמו עד י"ב חדש, לא מל - חוזר ומוכרו לעובדי כוכבים.	רבי יהושע בן לוי:		■	◇			מח:
כמאן? דלא כר' עקיבא, דאי ר"ע	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:	;					מח:
אין מקיימין	האמר: [רבי עקיבא]	■	;	◇			מח:
אפילו תימא ר' עקיבא, הני מילי היכא דלא פסקה למילתיה, אבל היכא דפסקה למילתיה - פסקא.	אמר להו רב פפא:	!		◇			מח:
אמריה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:	○					מח:
אי הכי, כי אמר ליה ר"ע בלוקח עבד בין השמשות, לישני ליה הא	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]	;					מח:
חדא מתרי טעמי קאמר.		!					מח:
איזהו עבד ערל שמותר לקיימו? זה שלקחו רבו על מנת שלא למולו.	שלח רבין משמיה דרבי אילעאי, וכל רבותי אמרו לי משמו:		■	◇			מח:
כמאן? דלא כרבי עקיבא, דאי ר"ע	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:	;					מח:
אין מקיימין	האמר: [רבי עקיבא]	■	;	◇			מח:
אפילו תימא רבי עקיבא, ה"מ היכא דלא אתני בהדיה, אבל היכא דאתני - אתני.	אמר להו רב פפא:	!		◇			מח:
אמריה לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:	○					מח:
אי הכי, כי קאמר ליה רבי עקיבא בלוקח עבד בין השמשות ולא הספיק למולו, לישני ליה הא	אמר לי: [רב זביד מנהרדעא]	;					מח:
ולישני ליה הך אלא חד מתרי ותלת טעמי קאמר.		!					מח:
עיר אחת היתה בארץ ישראל ולא רצו עבדיה למול, וגלגלו עמהם עד שנים עשר חדש, וחזרו ומכרום לעובדי כוכבים.	יתיב רבי חנינא בר פפי ורבי אמי ור' יצחק נפחא אקילעא דרבי יצחק נפחא, ויתבי וקאמרי:		○	◇			מח:
כמאן?			^				מח:
כי האי תנא			!				מח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הלוקח עבד מן העובד כוכבים ולא רצה למול - מגלגל עמו עד שנים עשר חדש, לא מל - חוזר ומוכרו לעובדי כוכבים	דתניא: [ת"ק]											◇	מח:
אין משהין אותו בארץ ישראל, מפני הפסד טהרות, ובעיר הסמוכה לספר - אין משהין אותו כל עיקר, שמא ישמע דבר וילך ויאמר לחברו עובד כוכבים.	ר' שמעון בן אלעזר:											◇	מח:
מפני מה גרים בזמן הזה מעונין, ויסורין באין עליהן? מפני שלא קיימו שבע מצות בני נח	תניא, רבי חנניא בנו של רבן גמליאל:											◇	מח:
גר שנתגייר כקטן שנולד דמי, אלא מפני מה מעונין? לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות כישראל	רבי יוסי:											◇	מח:
לפי שאין עושין מאהבה אלא מיראה	אבא חנן אומר משום ר' אלעזר:											◇	מח:
מפני ששהו עצמם להכנס תחת כנפי השכינה.	אחרים:											◇	מח:
מאי קראה? (רות ב') ישלם ה' פעלך ותהי משכורתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר באת לחסות וגומר.	ר' אבהו, ואיתימא ר' חנניא:											■	מח:
איזהו ממזר? כל שאר בשר שהוא בלא יבא, דברי ר"ע	[רבי עקיבא]											◇	מ.מט.
כל שחייבים עליו כרת בידי שמים	שמעון התימני:											◇	מ.מט.
והלכה כדבריו												■	מ.מט.
כל שחייבין עליו מיתת בית דין.	רבי יהושע:											◇	מ.מט.
מצאתי מגלת יוחסין בירושלים, וכתוב בה: איש פלוני ממזר מאשת איש	רבי שמעון בן עזאי:											○	מ.מט.
לקיים דברי רבי יהושע.												■	מ.מט.
אשתו שמתה - מותר באחותה, גרשה ומתה - מותר באחותה, נשאת לאחר ומתה - מותר באחותה. יבמתו שמתה - מותר באחותה, חלץ לה ומתה - מותר באחותה, נשאת לאחר ומתה - מותר באחותה.												■	מ.מט.
מ"ט דרבי עקיבא?												◇	מ.מט.
דכתיב: (דברים כ"ג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו, כנף שראה אביו לא יגלה, וסבר לה כר' יהודה												!	מ.מט.
באנוסת אביו הכתוב מדבר	דאמר: [רבי יהודה]											!	מ.מט.
דהויא לה חייבי לאוין, וסמיך ליה: (דברים כ"ג) לא יבא ממזר בקהל ה', אלמא מהני הוי ממזר.												!	מ.מט.
דמרבה שאר חייבי לאוין דלאו דשאר	ולרבי סימאי:											?	מ.מט.
דמרבה אפילו חייבי עשה	ולרבי ישבב:											?	מ.מט.
נפקא להו מולא.												!	מ.מט.
שמעון התימני?												?	מ.מט.
סבר לה כרבנן	[שמעון התימני]											!	מ.מט.
בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר	דאמרי: [רבנן]											!	מ.מט.
דהויא לה חייבי כריתות, וסמיך ליה: לא יבא ממזר, אלמא מחייבי כריתות הוי ממזר.												!	מ.מט.
ורבי יהושע?												?	מ.מט.
לכתוב רחמנא לא יגלה, לא יקח למה לי? אלא לאו הכי קאמר: מלא יקח עד לא יגלה הוי ממזר, טפי לא הוי ממזר.	[רבי יהושע]											!	מ.מט.
הכל מודים, בבא על הנדה ועל הסוטה - שאין הולד ממזר	אביי:											◇	מ.מט.
נדה - דהא תפסי בה קידושין, שנאמר: (ויקרא ט"ו) ותהי נדתה עליו, אפ"ל בשעת נדתה תפסי בה קידושין												■	מ.מט.
סוטה נמי - דהא תפסי בה קידושין.												■	מ.מט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא				Talmud Navigator												
הכל מודים, בבא על הנדה ועל הסוטה ועל שומרת יבם - שאין הולד ממזר.	תניא נמי הכי:															מט:
ואביי?																מט:
שומרת יבם מספקא ליה אי כרב אי כשמואל.	[אביי]															מט:
א"ר שמעון בן עזאי כו'.																מט:
מצאתי מגלת יוחסין בירושלים, וכתוב בה: איש פלוני ממזר מאשת איש, וכתוב בה: משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי, וכתוב בה: מנשה הרג את ישעיה.	תני, שמעון בן עזאי:															מט:
מידן דייניה וקטליה, אמר ליה, משה רבך אמר: (שמות ל"ג) כי לא יראני האדם וחי, ואת אמרת: (ישעיהו ו') ואראה את ה' יושב על כסא רם ונשא, משה רבך אמר: (דברים ד') מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו, ואת אמרת: (ישעיהו נה) דרשו ה' בהמצאו, משה רבך אמר: (שמות כ"ג) את מספר ימיך אמלא, ואת אמרת: (מלכים ב' כ') והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה	רבא:															מט:
אמר ישעיה: ידענא ביה דלא מקבל מה דאימא ליה, ואי אימא ליה אישויה מזיד, אמר שם איבלע בארזא. אתיוה לארזא ונסרוה, כי מטא להדי פומא נח נפשיה, משום דאמר: (ישעיהו ו') ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב.																מט:
מכל מקום קשו קראי אהדדי?																מט:
ואראה את ה'																מט:
כל הנביאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה, משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה.	כדתניא:															מט:
דרשו ה' בהמצאו - הא ביחיד, הא בצבור.																מט:
ויחיד אימת?																מט:
אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:															מט:
את מספר ימיך אמלא - תנאי היא																מט:
את מספר ימיך אמלא - אלו שני דורות, זכה - משלימין לו, לא זכה - פוחתין לו, דברי ר' עקיבא	דתניא: [רבי עקיבא]															מט:
זכה - מוסיפים לו, לא זכה - פוחתין לו.	חכמים:															מט:
הרי הוא אומר: והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה	אמרו לו לרבי עקיבא:															מט:
משלו הוסיפו לו, תדע, שהרי נביא עומד ומתנבא (מלכים א' י"ג) הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו, ועדיין לא נולד מנשה.	אמר להם: [רבי עקיבא]															מט:
ורבנן?																מט:
מי כתיב מחזקיה? לבית דוד כתיב, אי מחזקיה נולד, אי מאינש אחרינא.	[רבנן]															מט:
אשתו שמתה וכו' יבמתו שמתה וכו'.																מט:
כאן שנה רבי משנה שאינה צריכה.	רב יוסף:															מט:
הדרן עלך החולץ																מט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-רבן גמליאל	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין גט אחר גט, ולא מאמר אחר מאמר, ולא בעילה אחר בעילה, ולא חליצה אחר חליצה	רבן גמליאל:												ג
יש גט אחר גט, ויש מאמר אחר מאמר, אבל לא אחר בעילה ולא אחר חליצה כלום.	חכמים:												ג
כיצד?													ג
עשה מאמר ביבמתו ונתן לה - גט - צריכה הימנו חליצה													ג
עשה מאמר וחליצה - צריכה הימנו גט													ג
עשה מאמר ובעל - הרי זו כמצותה													ג
נתן גט ועשה מאמר - צריכה גט וחליצה													ג
נתן גט ובעל - צריכה גט וחליצה													ג
נתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום													ג
חליץ ועשה מאמר, נתן גט ובעל, או בעל ועשה מאמר, נתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום.													ג
אחת יבמה אחת ליבם אחד, ואחת שתי יבמות ליבם אחד.													ג
כיצד?													ג
עשה מאמר בזו ומאמר בזו - צריכות שני גיטין וחליצה													ג
מאמר בזו וגט לזו - צריכה גט וחליצה													ג
מאמר בזו ובעל את זו - צריכות ב' גיטין וחליצה													ג
מאמר בזו וחליץ לזו - הראשונה צריכה גט													ג
גט לזו וגט לזו - צריכות הימנו חליצה													ג
גט לזו ובעל את זו - צריכה גט וחליצה													ג
גט לזו ומאמר בזו - צריכה גט וחליצה													ג
גט לזו וחליץ לזו - אין אחר חליצה כלום													ג
חליץ וחליץ, או חליץ ועשה מאמר, נתן גט ובעל, או בעל ועשה מאמר, נתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום. בין יבם אחד לשתי יבמות, בין שני יבמין ליבמה אחת.													ג
חליץ ועשה מאמר, נתן גט ובעל, או בעל ועשה מאמר, ונתן גט וחליץ - אין אחר חליצה כלום, בין בתחלה בין באמצע בין בסוף, והבעילה, בזמן שהיא בתחלה - אין אחריה כלום, באמצע ובסוף - יש אחריה כלום	[ת"ק]												ג
אחת בעילה ואחת חליצה, בין בתחלה בין באמצע בין בסוף - אין אחריה כלום.	רבי נחמיה:												ג
עד כאן לא פליגי - אלא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר, אבל גט אחד ביבמה ומאמר אחד ביבמה מהני													ג
מ"ט אמור רבנן: גט ביבמה מהני?													ג
משום דמהני בעלמא, דאי אמרת לא מהני, אמרי: גט להוציאה וחליצה להוציאה, ומדגט לא מהני, חליצה נמי לא מהני, ואתי למיבעל אחר חליצה.													ג
ומאי טעמא אמור רבנן: מאמר ביבמה מהני?													ג
משום דמהני בעלמא, דאי אמרת לא מהני, אמרי: מאמר לקנות וביאה לקנות, ומדמאמר לא מהני, ביאה נמי לא מהני, ואתי למיבעל אחר ביאה.													ג
ומ"ט אמור רבנן: ביאה פסולה יש אחריה כלום?													ג
אי ביאה אחר הגט היא, גזירה ביאה אחר הגט משום ביאה אחר חליצה, ואי ביאה אחר מאמר היא, גזירה ביאה אחר מאמר משום ביאה אחר ביאה.	אמרי: [רבנן]												ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ומ"ט אמור רבנן: האי חליצה פסולה אין אחריה כלום?										^	◇	בא	
מאי לגזור?	אמרי: [רבנן]									^	!	◇	בא
נגזור חליצה אחר הגט משום חליצה אחר חליצה,										!	!	בא	
כל כי הני תחלוץ ותיזיל										;	!	בא	
ליגזור חליצה אחר מאמר משום חליצה אחר ביאה										!	!	בא	
אטו חליצה אחר מאמר מי לא בעיא גט למאמרו? חליצה אחר ביאה נמי בעיא גט לביאתו.										;	!	בא	
מ"ט דר"ג? דמספקא ליה, גט אי דחי אי לא דחי, מאמר אי קני אי לא קני	רבא:									◆	■	◇	בא
גט אי דחי אי לא דחי, אי קמא דחי - בתרא מאי קעביד, אי קמא לא דחי - בתרא נמי לא דחי										■	■	בא	
מאמר אי קני אי לא קני, אי קמא קני - בתרא מאי קעביד, ואי קמא לא קני - בתרא נמי לא קני.										■	■	בא	
ומודה ר"ג, שיש גט אחר מאמר, ומאמר אחר הגט, וגט אחר ביאה ומאמר, ומאמר אחר ביאה וגט	איתיביה אביי:									■	;	◇	בא
ואי מספקא ליה לר"ג, תהוי כביאה דלכתחלה ותקני										;		בא	
הבעילה, בזמן שהיא בתחלה - אין אחריה כלום	דהא תנן:									■	;	בא	
לעולם פשיטא ליה לר"ג בגט דדחי ומאמר דקני, מיהו אמור רבנן: הא יבמה בחד צד מהני בה גט, ובחד צד מהני בה מאמר, גט אחר גט לא דחי - דהא דחה ליה קמא, ומאמר אחר מאמר לא קני - דהא קני ליה קמא, גט אחר מאמר ומאמר אחר הגט - האי מילתא קא דחי, והאי מילתא קא קני.	אלא אמר אביי:									◆	■	◇	בא
ורבנן?										;		בא	
כל חד וחד תקינו ליה רבנן גט ומאמר ביבמה.	[רבנן]									!	◇	בא	
והאי ביאה פסולה - עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר, עדיפא ממאמר - דאילו מאמר אחר מאמר לא מהני, ואילו ביאה אחר מאמר מהני, וגריעא ממאמר - דאילו מאמר אחר הגט קני לכוליה שיורא דגט, ואילו ביאה אחר הגט לא קניא ליה לכוליה שיורא דגט.										■	◇	בא	
כיצד אמר ר"ג אין גט אחר גט? שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ונתן גט לזו וגט לזו - ר"ג אומר: חולץ לראשונה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה	ת"ר: [רבן גמליאל]									◆	■	◇	בא
נתן גט לזו וגט לזו - אסור בקרובות שתיהן, וחליצה לאחת מהן	חכמים:									◆	■	◇	בא
וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת.										■		בא	
כיצד אמר ר"ג אין מאמר אחר מאמר? שתי יבמות שנפלו לפני יבם אחד, ועשה מאמר בזו ומאמר בזו - רבן גמליאל אומר: נתן גט לראשונה וחולץ לה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה	[רבן גמליאל]									◆	■	בא	
נתן גט לשתייהן, ואסור בקרובות שתיהן, וחליצה לאחת מהן	חכמים:									◆	■	בא	
וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת.										■		בא	
נתן גט לזו וגט לזו - ר"ג אומר: חולץ לראשונה, ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה.	אמר מר: [רבן גמליאל]									■		בא	
לימא, תיהוי תיובתא דשמואל										;		בא	
חליץ לבעלת הגט - לא נפטרה צרה,	דאמר שמואל:									■	;	■	בא
כי אמרי אנא - אליבא דמאן דאמר יש זיקה, ור"ג סבר אין זיקה.	אמר לך שמואל:									!	■	בא	
ומדר"ג סבר אין זיקה, רבנן סברי יש זיקה										;	◇	בא	
וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת	וקתני סיפא:									■	;	◇	בא
לימא, תיהוי תיובתא דרבה בר רב הונא אמר רב										;	◇	בא	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מכת מרדות מדרבנן											!	◇	נב.			
דרב מנגיד מאן דמקדש בביאה, ומאן דמקדש בשוקא, ומאן דמקדש בלא שדוכי, ומאן דמבטל גיטא, ומאן דמסר מודעא אגיטא, ומאן דפקיר שליחא דרבנן, ומאן דשהי שמתא דרבנן עליה תלתין יומין ולא אתי לבי דינא ותבע לשמתיה, ועל חתנא דדאיר בבי חמוהי.	[רב]										!	◇	נב.			
דדאיר אין, דחליף לא?											?		נב.			
והא ההוא דחליף אבבא דבי חמוהי, ונגדיה רב ששת											?		נב.			
ההוא, מידם הוה דיים מחמתיה.											!		נב.			
בכולהו לא מנגיד רב, אלא למקדש בביאה ובלא שדוכי.	נהרדעי אמרי:										■	◇	נב.			
אפילו בשדוכי נמי, משום פריצותא.	איכא דאמרי:										■	◇	נב.			
כיצד מאמר? נתן לה כסף או שוה כסף.	ת"ר:											■	◇	נב.		
ובשטר כיצד?											^	■	נב.			
בשטר כיצד? כדאמרן: כתב לה על הנייר או על החרס, אע"פ שאין בו שוה פרוטה, הרי את מקודשת לי?											?		נב.			
ה"ק: שטר כתובת יבמין כיצד? כתב לה: אנא פלוני בר פלוני קבילית ית פלונית יבמתי עלי לזון ולפרנסה כראוי, ובלבד שתהא כתובתה על נכסי בעלה הראשון, ואי לית לה מראשון - תקינו לה רבנן משני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.	אביי:											■	◇	נב.		
נתן לה גט, ואמר הרי את מגורשת הימני ואי את מותרת לכל אדם, מהו? גט יבמה דרבנן הוא, גט דמהני באשת איש מהני ביבמה, גט דלא מהני באשת איש לא מהני ביבמה, או דלמא אתי לאחלופי בגיטא?	בעא מיניה אביי מרבה:											^	◇	נב.		
חיישנן דלמא אתי לאחלופי בגיטא.	א"ל: [רבה]											!	◇	נב.		
אלא מעתה, יהיב לה ניירא בעלמא, ה"נ דפסלה.	מתקיף לה רבה בר חנן:											?		נב.		
התם לא פסיל בכהונה, הכא קפסיל בכהונה	א"ל: [רבה]											!	◇	נב.		
(ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה לא יקחו, אפילו לא נתגרשה אלא מאישה - לא יקחו, והיינו ריח הגט שפוסל בכהונה.	דתניא:											■	!	◇	נב.	
אמר אחד לבלר כתוב גט לארוסתי לכשאכנסנה אגרשנה - הרי זה גט, מפני שבידו לגרשה, ולאשה בעלמא - אין גט, מפני שאין בידו לגרשה.	רמי בר חמא, הרי אמרו:											■	^	◇	נב.	
ליבמתו, מהו? כיון דאגידא ביה כארוסתו דמיא, או דלמא כיון דלא עבד בה מאמר - לא?	בעי רמי בר חמא:												^	◇	נב:	
תיקו.													!	◇	נב:	
כתב גט לזיקתו ולא למאמרו, למאמרו ולא לזיקתו, מהו? מאמר עילוי זיקה קא רמי, והוה ליה כמגרש חצי אשה, והמגרש חצי אשה לא עשה ולא כלום, או דלמא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי?	בעי רב חנניה:												^	◇	נב:	
ותפשוט ליה מדרבא													?	◇	נב:	
נתן גט למאמרו - הותרה צרתה	דאמר רבא:												■	?	◇	נב:
לרבא פשיטא ליה, לרב חנניה מיבעיא ליה													!	◇	נב:	
מאי?													^		נב:	
תיקו.													■	◇	נב:	
חליץ ועשה מאמר.	[ר"ע]											◆	■	◇	נב:	
זו דברי ר' עקיבא	רב יהודה אמר רב:												■	◇	נב:	
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]												■	■	◇	נב:
יש אחר חליצה כלום.	אבל חכ"א:												◆	■	◇	נב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי מצית מוקמת לה כרבי עקיבא?											?	נב:
נתן גט ועשה מאמר - צריכה גט וחליצה	והא קתני רישא:										?	נב:
ואי רבי עקיבא, כיון דיהב לה גט מי מהני בה מאמר?											?	נב:
מנין לנותן גט ליבמתו, שנאסרה עליו עולמית? שנאמר: (דברים כ"ד) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה, אחר שילוחו	והתניא, רבי עקיבא										?	נב:
גט יבמין מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.	רב אשי:										!	נב:
אין הדברים הללו אמורים - אלא לדברי ר' עקיבא, שהיה עושה חלוצה כערוה, אבל חכמים אומרים: יש אחר חליצה כלום, ואני אומר: אימתי? בזמן שקדשה לשום אישות, אבל קדשה לשום יבמות - אין אחר חליצה כלום.	תניא נמי הכי, אמר רבי:										■ ■	נב:
החולץ ליבמתו וחזר וקדשה, רבי אומר: אם קדשה לשום אישות - צריכה הימנו גט, לשום יבמות - אין צריכה הימנו גט	תניא אידך: [רבי]										◆ ■ ◇	נב:
בין שקדשה לשום אישות, בין שקדשה לשום יבמות - צריכה הימנו גט.	חכמים:										◆ ■ ◇	נב:
מ"ט דרבי? עשאוה כעודר בנכסי הגר וכסבור שלו הן, דלא קני.	רב יוסף:										■ ◇	נב:
מי דמי? התם לא קא מכיין למיקני, הכא קא מכיין למיקני? הא לא דמיא, אלא לעודר בנכסי גר זה וכסבור של גר אחר הוא, דקני?	א"ל אביי:										?	נב:
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה התקדשי לי במאמר יבמין	אלא אמר אביי:										■ ◇	נב:
מאמר עליו זיקה קא רמי, ואתאי חליצה אפקעתה לזיקה	רבי סבר:										◆ ■ ■	נב:
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי, מעיקרא אילו אמר לה התקדשי לי במאמר יבמין, מי לא מהני? השתא נמי מהני.	רבנן סברי:										◆ ■ ■	נב:
אי דאמר לה במאמר יבמין - כולי עלמא לא פליגי דמהניא, והכא במאי עסקינן - כגון דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין	רבא:										■ ◇	נב:
יש זיקה, ואתאי חליצה אפקעתיה לזיקה	רבי סבר:										◆ ■ ■	נב:
אין זיקה, מעיקרא אילו אמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין, מי לא מהני? השתא נמי מהני.	רבנן סברי:										◆ ■ ■	נב:
בחליצה כשירה אי דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין - כ"ע לא פליגי דלא מהני, והכא בחליצה פסולה קמיפלגי	רב שרביא:										■ ◇	נב:
חליצה פסולה פוטרת	מר סבר: [רבי]										◆ ■ ■	נב:
חליצה פסולה אינה פוטרת	ומר סבר: [רבנן]										◆ ■ ■	נב:
דכ"ע חליצה פסולה אינה פוטרת, והכא ביש תנאי בחליצה קמיפלגי	רב אשי:										■ ◇	נב:
יש תנאי בחליצה	מר סבר: [רבנן]										◆ ■ ■	נב:
אין תנאי בחליצה.	ומר סבר: [רבי]										◆ ■ ■	נב:
דכ"ע יש תנאי בחליצה, והכא בתנאי כפול קמיפלגי	רבינא:										■ ◇	נב:
בעינן תנאי כפול	מר סבר: [רבנן]										◆ ■ ■	נב:
לא בעינן תנאי כפול.	ומר סבר: [רבי]										◆ ■ ■	נב:
חלץ ועשה מאמר, ונתן גט ובעל וכו'.											■ <	נב:
וניתני נמי: אין אחר ביאה כלום											?	נב:
תני: אין אחר ביאה כלום.	אביי ורבא דאמרי תרוייהו:										! ◇	נב:
ותנא דידן?											?	נב:
התרת יבמה לשוק עדיפא ליה.	[תנא דידן]										! ◇	נב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-רבן גמליאל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אחד יבמה אחת, אחד שתי יבמות.										■	<
מתני' דלא כבן עזאי										■	<
יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת, ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד.	דתניא, בן עזאי:									■	<
כיצד? מאמר לזו וכו'.										■	<
לימא, מסייע ליה לשמואל										?	
חליץ לבעלת מאמר לא נפטרה צרתה	דאמר שמואל:									■	<
ותיבתא דרב יוסף										?	<
מי קתני חולץ? חליץ קתני, דיעבד.										!	<
גט לזו וגט לזו כו'.										■	<
לימא, מסייע ליה לרבה בר רב הונא										?	
חליצה פסולה - צריכה לחזור על כל האחינן	דאמר רבה בר רב הונא:									■	<
מאי צריכות? צריכות דעלמא.										!	
גט לזו וחליץ לזו.										■	<
לימא, מסייע ליה לשמואל ותהוי תיבתא דרב יוסף										?	<
מי קתני חולץ? חליץ קתני, דיעבד.										!	<
חליץ וחליץ או חליץ וכו'.										■	<
וליתני נמי: אין אחר ביאה כלום										?	
אביי ורבה דאמרי תרוייהו: תני: אין אחר ביאה כלום.										!	
ותנא דידן?										?	
התרת יבמה לשוק עדיפא ליה.	[תנא דידן]									!	
בין יבם אחד לשתי יבמות כו'.										■	<
בשלמא לרבי יוחנן דאמר: כולה ביתא בלאו קאי, איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין אלא לר"ל, דאמר: כולה ביתא בכרת קאי, איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין בחייבי כריתות? ולטעמיה, סיפא דקתני: בעל ועשה מאמר, איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין באשת איש? אלא איידי דתנא התרת יבם אחד ויבמה אחת, תנא נמי שתי יבמות ויבם אחד ואידי דתנא שתי יבמות ויבם אחד, תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת.	אמר לך ר"ל:									!	
חליץ ועשה מאמר ונתן וכו'.										■	<
בשלמא חליץ ועשה מאמר - איצטריך, סד"א, נגזור מאמר דבתר חליצה אטו מאמר דקמי חליצה, קמ"ל דלא גזרינן, אלא חליץ ונתן גט למה לי?										?	
ולטעמיה, אימא סיפא: בעל ועשה מאמר, בעל ונתן גט בשלמא בעל ונתן גט - איצטריך, סד"א, נגזור גט דבתר בעילה אטו גט דקמי בעילה, קמ"ל דלא גזרינן, אבל בעל ועשה מאמר למה לי? אלא איידי דתנא חליץ ועשה מאמר, תנא נמי בעל ועשה מאמר ואידי דבעי למיתני בעל ונתן גט, תנא נמי חליץ ונתן גט.										!	
בזמן שהיא וכו'.										■	<
מתניתין דלא כי האי תנא										■	<

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דתניא, אבא יוסי בן יודה איש ירושלים אומר מש רבי מאיר:										■	■	◇
										■		
תנא קמא סבר:									◇	■		◇
ר' נחמיה סבר:									◇	■		◇
אבא יוסי בן חנן:									◇	■		◇
												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הבא על יבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator											
מימרא				א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ה"ד מתנמנמ?															גד.
נים ולא נים תיר ולא תיר, כגון דקרו ליה ועני, ולא ידע לאהדורי סברא, וכי מדכרו ליה מדכר.	רב אשי:													!	גד.
נפל מן הגג ונתקע - חייב בארבעה דברים, וביבמתו לא קנה בנזק, בצער, בשבת, ברפוי, אבל בושת לא מיחייב	גופא, אמר רבה:													◇	גד.
אין חייב על הבושת עד שיתכוון.	דאמר מר:													■ ■	גד.
נתכוון להטיח בכותל והטיח ביבמתו - לא קנה, להטיח בבהמה והטיח ביבמה - קנה, דהא קמכוין לשם ביאה בעולם.	רבא:													◇	גד.
אחד המערה.														■	גד.
מנין להעראה מן התורה? שנאמר: (ויקרא כ') ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקורה הערה, מכאן להעראה מן התורה.	עולא:													◇	גד.
אשכחן נדה, שאר עריות מנין?														◇	גד.
וכ"ת, נילף מגדה														!	גד.
מה לנדה שכן מטמאה את בועלה.														◇	גד.
אלא אתיא מאשת אח, דכתיב: (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא, וכי אשת אחיו [לעולם] נדה היא? אלא כנדה, מה נדה בהעראה, אף אשת אח בהעראה.														!	גד.
מה לאשת אח שכן בידו לרבות, דאי בעי, מקדש ואזיל כי אלפא														◇	גד.
אלא אתיא מאחות אב ואחות אם, דכתיב: (ויקרא כ') וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה.														!	גד.
איכא למיפרך: מה לאחות אב ואחות אם שכן איסור הבא מאלין														◇	גד.
מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.														!	גד.
מהי תיתי?														^	גד.
תיתי מאשת אח ואחות אב ואחות אם														!	גד.
מה להנך שכן אסורין משום שאך														◇	גד.
אלא תיתי מגדה ואחות אב ואחות אם,														!	גד.
מה להנך שכן איסור הבא מאלין														◇	גד.
אלא תיתי מגדה ואשת אח, דמאי פרכת?														!	גד.
מה לנדה ואשת אח - שכן אין להם היתר בחיי אוסרן, תאמר באשת איש - שכן יש לה היתר בחיי אוסרה?	מתקיף לה רב אחא בריה דרב איקא:													◇	גד.
אטו נדה ואשת אח, בחיי אוסרן הוא דאין להם היתר, אבל לאחר מכאן יש להם היתר? נדה ביומי תליא מילתא, אשת אח בבנים תליא רחמנא	רב אחא מדפתי לרבינא:													!	גד.
אלא פריך הכי: מה לנדה ואשת אח שכן אין אוסרן מתירן, תאמר באשת איש שאוסרה מתירה?														◇	גד.
אמר קרא: (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושות, הוקשו כל העריות כולן לנדה, מה נדה בהעראה, אף כל בהעראה.	אלא אמר ר' יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:													!	גד.
ואלא נדה דכתיבא גבי אשת אח למה לי?														◇	גד.
לכדרב הונא														!	גד.
רמז ליבמה מן התורה מנין?	דאמר רב הונא:													!	גד.
מנין? הא כתיב: יבמה יבא עליה														!	גד.
אלא, רמז ליבמה שאוסרה בחיי בעלה מנין?														!	גד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
האי סברא היא, מדאמר רחמנא: לאחר מיתת בעלה שריא, מכלל דבחיי בעלה אסורה													גז
ודלמא לאחר מיתת בעלה מצוה, בחיי בעלה רשות													גז
אי נמי, לאחר מיתת בעלה אין, בחיי בעלה לא, ולא הבא מכלל עשה - עשה													גז
אמר קרא: (ויקרא כ') ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא, וכי אשת אחיו נדה היא? אלא כנדה, מה נדה, אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן - בשעת איסורא בכרת, אף אשת אח נמי, אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן - בחיי בעלה בכרת.													גז
אלא העראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם למה לי?													גז
המערה בזכור, מהו?	לכדבעא מיניה רבינא מרבא:												גז
בזכור משכבי אשה כתיבא													גז
אלא המערה בבהמה, מהו?													גז
אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי אחות אב ואחות אם, דאתיא בהקישא מדרבי יונה, תנהו ענין להעראה דבהמה.	אמר ליה: [רבא]												גז
מכדי בהמה - חייבי מיתות בית דין היא, מאי טעמא כתיב להעראה דידה גבי חייבי כריתות? לכתוב גבי מיתת בית דין, ונילף מיתת ב"ד ממיתת ב"ד													גז
אידי דכוליה קרא לדרשא אתי, כתיב ביה נמי הא מילתא לדרשא.													גז
מאי דרשא?													גז
(ויקרא י"ח) ערות אחות אביך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם	דתניא:												גז
אתה אומר: בין מן האב בין מן האם, או אינו אלא מן האב ולא מן האם?													גז
ודין הוא: חייב כאן וחייב באחותו, מה אחותו בין מן האב בין מן האם, אף כאן בין מן האב בין מן האם													גז
או כלך לדרך זו: חייב כאן וחייב בדודתו, מה דודתו מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם?													גז
נראה למי דומה? דנין איסור הבא מאליו מאיסור הבא מאליו, ואל תוכיח דודתו שאין איסור הבא מאליו													גז
או כלך לדרך זה: דנין קרובי האב מקרובי האב, ואל תוכיח אחותו שקרובי עצמו?													גז
תלמוד לומר: ערות אחות אביך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם, ערות אחות אמך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם.													גז
למה לי למכתבא באחות אב, למה לי למכתבא באחות אם?													גז
צריכי, דאי כתב רחמנא באחות אב - שכן יש לה חייס, אבל אחות אם - אימא לא ואי כתב רחמנא באחות אם - שכן ודאית, אבל אחות אב - אימא לא, צריכא.													גז
ודודתו דפשיטא ליה לתנא דמן האב ולא מן האם, מנא ליה?													גז
אתיא דודו דודו, כתיב הכא: (ויקרא כ') ערות דודו גלה, וכתיב התם: (ויקרא כ"ה) או דודו או בן דודו יגאלנו, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבא:												גז
והתם מנלן?													גז
אמר קרא: ממשפחתו יגאלנו, משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה.													גז
אמרו לו מתה אשתך - ונשא אחותה מאביה, מתה - ונשא אחותה מאמה מתה - ונשא אחותה מאביה מתה - ונשא אחותה מאמה, מותר בראשונה ובשלישית ובחמישית, ופוטרות צרותיהן, ואסור בשניה וברביעית, ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה, ואם בא על השניה לאחר מיתת הראשונה - מותר בשניה וברביעית, ופוטרות צרותיהן, ואסור בשלישית ובחמישית	והדתנן:												גז